

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ACTIVATED

Τόμος 19 • Τεύχος 2

ΜΙΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ ΒΑΛΣΑΜΟ

Πώς βρήκα τη γαλήνη

Οι εποχές της ζωής

Κατανοώντας τον κύκλο

Μια υπέροχη γνωριμία

Η μέρα που άλλαξε
τη ζωή μου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Δεν θυμάμαι να είχα ξαναδιαβάσει το εδάφιο αυτό μέχρι πρότινος. Τουλάχιστον, δεν μου είχε κάνει τόση εντύπωση όσο αυτή τη φορά. Ίσως να οφείλεται στο γεγονός ότι το βιβλίο του προφήτη Σοφονία είναι ένα απ' τα λιγότερα γνωστά στη Βίβλο: «Ο Κύριος ο Θεός σου, είναι Αυτός που κερδίζει την κάθε νίκη και είναι

πάντα μαζί σου. Γιορτάζει και τραγουδά για σένα και θα σε αναζωογονεί με τη δική Του αγάπη».¹

Ο μεγάλος Θεός του σύμπαντος με αγαπά τόσο πολύ και είναι τόσο χαρούμενος μαζί Μου που θα ήθελε να κάνει ένα γλέντι και να το διαλαλήσει σε όλο τον κόσμο! Είναι μια χαρούμενη και ενθαρρυντική απεικόνιση, ειδικότερα αν νοιώθεις ότι παλεύεις με το συναίσθημα ότι έχεις απομακρυνθεί από τον Θεό.

Ο Ιησούς είπε πως η σπουδαιότερη εντολή είναι «Να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου».² Όμως είναι δύσκολο να αγαπάς κάποιον που δεν τον γνωρίζεις και τόσο, και αντιληφτήκα ότι δεν γνωρίζω τον Ιησού όσο καλά θα ήθελα.

Ο καθένας μας έχει οικογένεια και φίλους – άτομα που τα γνωρίζουμε αρκετά καλά. Μετά υπάρχουν άτομα με τα οποία βρισκόμαστε μαζί και τα γνωρίζουμε – όχι αναγκαστικά επειδή το θέλουμε, αλλά επειδή είναι συνεργάτες μας, συμμαθητές μας, κτλ. Μετά υπάρχουν άτομα που τα γνωρίζουμε λίγο, που τα συναντήσαμε κατά τύχη ή τα συναντάμε κάπου-κάπου και μετά δυσκολίας θυμόμαστε το όνομά τους, ενώ υπάρχουν και άτομα τα οποία πιθανόν ποτέ δεν θα συναντήσουμε αλλά για τα οποία διαβάζουμε ή τα παρακολουθούμε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το ερώτημα είναι, πού ταιριάζει ο Ιησούς μέσα σε όλο αυτό το φάσμα;

Οπωσδήποτε, η φύση του Θεού είναι τόσο απέραντη και περίπλοκη που καμία ανθρώπινη υπαρξη δεν μπορεί ποτέ να Τον γνωρίζει πλήρως. Παρ' όλα αυτά, το νόημα της ζωής είναι μια συνεχής αναζήτηση του Θεού,³ να μαθαίνουμε περισσότερα γι' Αυτόν και να απολαμβάνουμε τη δική Του συντροφιά. Όπως είχε γράψει κι ο Παύλος, «Τίποτα δεν είναι τόσο υπέροχο όσο η γνώση του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου».⁴ (ελεύθερη μετάφραση)

Ας αρχίσουμε να γνωρίζουμε τον Ιησού περισσότερο.

Samuel Keating
Εκδότης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-205-X

1. Σοφονίας 3:17

3. βλ. Ιερεμία 29:13

2. Ματθαίου 22:37

4. Φιλιππησίους 3:8

ΑΠΟ ΤΟΝ JOHN RANDALL

ΜΙΑ ΦΙΛΙΚΗ ΣΧΕΣΗ

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΝΑ 'ΧΕΙ Η ΜΕΡΑ ΜΟΥ ξεκινάει με το να βγάλω το σκυλάκι μου για την πρωινή του βόλτα, κάτι που είναι υψηλά στις προτεραιότητές του. Η βόλτα μας αυτή κρατάει 10 λεπτά περίπου.

Ενώ ετοιμαζόμασταν να βγούμε αυτό το ζεστό πρωινό του Ιούλη, θυμήθηκα πως είχαμε ξεμείνει από πορτοκάλια γι' αυτό αποφάσισα να αλλάξω την καθημερινή μας πορεία και να τραβήξω προς ένα μαγαζάκι μιας ιεραποστολής Καρμελιτών Χριστιανών πάνω στο λόφο, το οποίο πουλάει πορτοκάλια δύο δολάρια τη σακούλα.

Καθώς ανηφορίζαμε τον μακρύ ελικοειδή δρόμο που περνούσε μέσα από τους αγρούς με τις πορτοκαλιές, παρατηρώ μια πινακίδα κάπως ξεθωριασμένη, να λέει «Η προσευχή δεν λέει τίποτα άλλο από το ότι έχουμε μια φιλική σχέση με τον Θεό». — *Teresa of Ávila*

Λέω μια εγκάρδια επιβεβαίωση

σ' αυτό το όμορφο μήνυμα και στη συνέχεια αγοράζω μια σακούλα με πορτοκάλια.

Λίγο πιο μετά, αφού έχω τάϊσει το σκυλάκι μου και έχω κάνει την πορτοκαλάδα μου, είμαι έτοιμος για την πρωινή προσευχή και μελέτη του Λόγου. Ανοίγω το βιβλίο που διαβάζω και τα μάτια μου πέφτουν πάνω σε ένα κεφάλαιο με τον τίτλο, «Η προσευχή που ακούει τον Θεό σημαίνει φιλία με τον Θεό». Και αυτό ήταν που τράβηξε την προσοχή μου!

Σύμπτωση; Δεν το νομίζω. Γνωρίζω τον Κύριο για αρκετό καιρό ώστε να αντιλαμβάνομαι όταν Αυτός προσπαθεί να μου πει κάτι. Με παρότρυνε να παρατηρήσω εκείνη τη μικρή πινακίδα επειδή είχε να κάνει με αυτό που ήθελε να μου δείξει σήμερα.

Και δεν είναι λες και το κάνει για πρώτη φορά και αρχίζει να μου μιλάει εντελώς ξεφηνικά γι' αυτό το θέμα, επειδή όπως κάνει συχνά Αυτός,

Μπορούμε να επιλέξουμε να γίνουμε παιδιά του Θεού, όμως στην καρδιά μας να είμαστε πολύ μακριά Του. Από την άλλη, μπορούμε να επιλέξουμε να έχουμε μια πιο στενή φιλία μαζί Του, μέσα από την οποία να μπορούμε να γνωρίζουμε το πώς σκέφτεται, πιστεύει και ενεργεί Αυτός και τι είναι σημαντικό γι' Αυτόν. Από αυτή τη θέση επιστήθιας φιλίας, ανακαλύπτουμε επίσης πόσο κοντά μας θέλει να βρίσκεται κι Αυτός. — *Theresa Dedmon*

έχουν προηγηθεί και άλλες σκέψεις, εντυπώσεις και άλλα περιστατικά στο διάβα μου τώρα τελευταία. Αλλά αυτό που συνέβη σήμερα ήταν μόνο ένας μεγαλύτερος συντονισμός και μια μεγαλύτερη αποκρυστάλλωση.

Τι πράγματα έχω μάθει μέχρι τώρα στο οδοιπορικό αυτό; Μεταξύ άλλων, ότι η βαθειά λαχτάρα που βιώνουμε όλοι μας, η μοναξιά η οποία γεμίζει μόνο κατά μέρος από τις επίγειες συντροφικές μας, όλα αυτά μπορούν να εκπληρωθούν πλήρως μόνο με μια σχέση με τον Θεό.

Φιλία σημαίνει ταύτιση σε σκέψη και πνεύμα με κάποιον και ενώ εμείς καλλιεργούμε μια αμφίδρομη σχέση επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης με τον Θεό, μπορούμε να κάνουμε μια αληθινή φιλία μαζί Του.

Ο JOHN RANDALL ΕΙΝΑΙ ΛΑΪΚΟΣ ΠΑΣΤΟΡΑΣ, ΞΥΛΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΙΗΣΟΥΣ – Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM, ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ

ΟΤΑΝ ΟΜΩΣ ΗΡΘΕ Ο ΚΑΙΡΟΣ, ο Θεός έστειλε τον Υιό του, ο οποίος γεννήθηκε από γυναίκα. Αυτός υπάκουσε στον Νόμο, ώστε να ελευθερώσει εμάς από τον Νόμο και να μπορέσουμε εμείς να γίνουμε παιδιά του Θεού.¹ (Ελεύθερη μετάφραση.)

Ο Θεός έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο στον προκαθορισμένο χρόνο και τόπο για να ζήσει σαν μια ανθρώπινη ύπαρξη, να πεθάνει πάνω στον σταυρό και να αναστηθεί απ' τους νεκρούς για να λυτρώσει την έκπτωτη ανθρωπότητα, ώστε να μπορεί η ανθρωπότητα να έχει την ευκαιρία να εισέλθει στο βασιλείο Του και να έχει μια ξεχωριστή σχέση μαζί Του. Η ιστορία αυτή αναπτύσσεται στα τέσσερα Ευαγγέλια – η ιστορία μιας ξεχωριστής ανθρώπινης ύπαρξης, για έναν Ιουδαίο από τη Γαλιλαία, ένα άτομο το οποίο από πολλές απόψεις ήταν πολύ όμοιο με κάθε άλλο που έχει γεννηθεί ποτέ. Συγχρόνως όμως Αυτός ήταν πολύ διαφορετικός από οποιονδήποτε άλλον που έζησε ποτέ.

Τα Ευαγγέλια μας λένε τι ήταν αυτό που έκανε τον Ιησού διαφορετικό. Μας διδάσκουν πως ήλθε στον κόσμο για να δώσει τη ζωή Του για την ανθρωπότητα και πώς μέσα από το θάνατό Του και την ανάστασή Του, η

ανθρωπότητα έχει τη δυνατότητα να κάνει μια νέα σχέση με τον Θεό. Ο Ιησούς δεν ήλθε να διδάξει τους ανθρώπους πώς να γίνουν καλοί. Ήλθε να τους δώσει τη δύναμη να γίνουν καλοί μέσα από την υπέρτατη θυσία που έκανε για όλους εμάς. Δεν υπάρχει άλλη ιστορία τόσο σημαντική όσο αυτή, επειδή το πώς αντιδρά ο καθένας σε αυτό το μοναδικό άτομο καθορίζει τον προορισμό τους για την αιωνιότητα.² Είναι αυτή η ιστορία που μας κάνει κατανοητό το σπουδαίο δώρο που μας έχει προσφερθεί. Το δώρο του να γίνουμε ένα παιδί του επουράνιου Πατέρα μας, τον τρόπο να γίνουμε μέλος της δικής Του οικογένειας και το θαύμα μιας παντοτινής ζωής μαζί Του.

Τα Ευαγγέλια θέτουν το θεμέλιο της Χριστιανικής πίστης. Μέσα από τις σελίδες τους μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς ήταν περισσότερο από ένα καλό ή ενάρετο άτομο, περισσότερο από έναν ηθικοδιδάσκαλο και περισσότερο από έναν θαυματοποιό. Μέσα από τα Ευαγγέλια ανακαλύπτουμε ότι ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας που υποσχέθηκε ο Θεός. Μέσα από τα Ευαγγέλια μαθαίνουμε για την εκπλήρωση της υπόσχεσης που έδωσε ο Θεός, ότι μέσω του αρχαίου Εβραίου πατριάρχη Αβραάμ όλος ο κόσμος θα ευλογηθεί.³

Ο Ιησούς έζησε πριν δύο χιλιετίες και τα Ευαγγέλια γράφτηκαν από τους πιστούς εκείνης της εποχής, λίγες δεκάδες χρόνια μετά τον θάνατό Του και την ανάστασή του. Ο σκοπός που έγραψαν την ιστορία για τον Ιησού ήταν ώστε να διατηρηθεί και να μπορεί να μεταδοθεί και σε άλλους. Την έγραψαν για να πιστέψουν και άλλοι,⁴ και αυτό το πέτυχαν. Έχουν υπάρξει ατέλειωτες γενιές Χριστιανών από τις μέρες τους μέχρι και σήμερα. Δύο χιλιετίες αργότερα, διαβάζουμε το ίδιο Ευαγγέλιο

1. Γαλάτες 4:4-5
2. βλ. Ιωάννη 3:16-18
3. βλ. Γένεση 12:2-3
4. βλ. Ιωάννη 20:31
5. βλ. Ρωμαίους 1:3
6. βλ. Γαλάτες 4:4
7. βλ. Β' Κορινθίους 10:1
8. βλ. Β' Κορινθίους 5:21

9. βλ. Εβραίους 2:18
10. βλ. Α' Πέτρου 3:18
11. βλ. Εβραίους 12:3
12. βλ. Α' Κορινθίους 11:23
13. βλ. Α' Πέτρου 2:21-23
14. βλ. Α' Κορινθίους 1:23
15. βλ. Α' Κορινθίους 15:4

όπως και οι πρώτοι αναγνώστες και αυτό έχει τη δύναμη να μεταμορφώσει τη ζωή μας όπως έκανε και τότε με τη δική τους.

Τα Ευαγγέλια δεν ήταν τα πρώτα γραπτά για τον Ιησού. Οι επιστολές του αποστόλου Παύλου θεωρείται ότι γράφτηκαν ανάμεσα στο 49-67 μΧ, το οποίο σημαίνει ότι μερικές απ' αυτές κυκλοφορούσαν πριν ακόμα γραφτούν τα Ευαγγέλια. Μερικές από τις άλλες Επιστολές που γράφτηκαν στις αρχές του '60 μΧ ίσως και να προϋπήρξαν των Ευαγγελίων. Οι Επιστολές δεν λένε και πολλά για τη ζωή του Ιησού, ίσως επειδή οι συγγραφείς απευθύνονταν σε πιστούς που ήδη γνώριζαν κάτι για τη ζωή Του. Όπως ήταν και η γενικότερη συνήθεια της εποχής, οι ιστορίες και οι διδαχές του Ιησού είχαν κυκλοφορήσει με

προφορικό τρόπο. Οι αρχικοί μάρτυρες, εκείνοι που Τον γνώριζαν, είχαν πει και σε άλλους την ιστορία της ζωής Του, περιγράφοντας τα θαύματά Του, ξαναλέγοντας τις παραβολές Του και συζητώντας άλλες λεπτομέρειες για τη ζωή Του.

Το χρονικό διάστημα ανάμεσα στον θάνατο, την ανάσταση του Ιησού (33 μΧ) και την πρώτη από τις Επιστολές του Παύλου ήταν πιθανόν περίπου δεκαπέντε χρόνια. Τα πρώτα Ευαγγέλια γράφτηκαν περίπου τριάντα χρόνια μετά τον θάνατο του Χριστού. Από αυτά που έγραψαν οι συγγραφείς των Επιστολών, είναι προφανές ότι αυτά που ανέφεραν στα γραπτά τους συμβάδισαν με αυτά που έγραψαν αργότερα οι συγγραφείς των Ευαγγελίων.

Οι Επιστολές μας λένε ότι ο Ιησούς ήταν απόγονος του Δαβίδ,⁵ ένας Ιουδαίος που μεγάλωσε σύμφωνα με τον Μωσαϊκό νόμο,⁶ ευγενικός και πρᾶος,⁷ αναμάρτητος,⁸ υποβλήθηκε σε πειρασμούς,⁹ και ήταν ενάρετος.¹⁰ Μαθαίνουμε επίσης ότι αντιμετώπισε εχθρότητα,¹¹ προδόθηκε,¹² υπέφερε χωρίς αντίσταση,¹³ σταυρώθηκε,¹⁴ και αναστήθηκε απ' τους νεκρούς.¹⁵

Τα Ευαγγέλια εστιάζονται στην εποχή της υπηρεσίας του Ιησού. Δύο από τα Ευαγγέλια εξιστορούν τη γέννησή Του και το ένα αναφέρεται εν συντομία σε ένα γεγονός από την παιδική Του ηλικία όταν ήταν δώδεκα χρονών περίπου. Πέρα από αυτό, δεν γνωρίζουμε καμία σχεδόν λεπτομέρεια για τη ζωή Του μέχρι που βαπτίστηκε από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Η ζωή Του πριν το ξεκίνημα της υπηρεσίας Του δεν ήταν το επίκεντρο ή σκοπός των συγγραφέων των

Ευαγγελίων. Αντίθετα, αναφέρονται σε πράγματα που είπε ο Ιησούς και έκανε στη διάρκεια της δημόσιας ζωής Του, το μήνυμα που διακήρυξε και τον τρόπο με τον οποίο το διακήρυξε. Μας αναφέρουν για τις πράξεις Του, τα θαύματα που έκανε, τις ιστορίες που είπε, τον τρόπο που πέθανε καθώς και την ανάστασή Του απ' τους νεκρούς. Μας διδάσκουν ότι Αυτός ήταν ο μοναδικός Γιος του Θεού, το μόνο πρόσωπο που ήταν μαζί και Θεός και άνθρωπος και ότι ο σκοπός Του που ανέλαβε την ανθρώπινη μορφή ήταν για να μας δώσει τη δυνατότητα να ζήσουμε μαζί με τον Θεό για πάντα. Με λίγα λόγια, κύριος σκοπός των Ευαγγελίων είναι να κάνουν γνωστό τα καλά νέα για το ότι η σωτηρία είναι στη διάθεσή μας μέσω του Ιησού Χριστού.

Τα Ευαγγέλια επίσης διδάσκουν τους πιστούς για τη σχέση που δημιουργούμε όταν εμείς γινόμαστε παιδιά του Θεού. Βάζουν το θεμέλιο για τη ζωή ενώ γινόμαστε νέες δημιουργίες μέσω της σωτηρίας και της αποδοχής του Πνεύματος του Θεού μέσα μας. Τα Ευαγγέλια μας μεταδίδουν πληροφόρηση η οποία μπορεί να επηρεάσει τη ζωή μας για την αιωνιότητα, να μας βοηθήσει να αναπτύξουμε μια άποψη για τον κόσμο δομημένη πάνω στο θεμέλιο της αλήθειας και λειτουργούν σαν πνευματικοί, ηθικοί κατευθυντήριοι οδηγοί στο οδοιπορικό της ζωής μας.

Μια πληρέστερη κατανόηση για το τι διδάσκουν τα Ευαγγέλια μπορεί να μας οδηγήσει σε μια πιο πλούσια σχέση με τον Θεό. Αν μπορούμε να συλλάβουμε τις βαθύτερες έννοιες για το τι είπε και έκανε ο Ιησούς, τις παραβολές Του, τα κηρύγματά Του, τα θαύματά Του, αν μπορούμε να τα δούμε όπως τα είδαν οι πρώτοι μάρτυρες τον πρώτο αιώνα στο περιβάλλον της Παλαιστίνας, τότε μπορούμε να αντιληφθούμε περισσότερο από το βάθος και την ομορφιά του μηνύματός Του. Αυτό μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα μια πιο

πλήρη κατανόηση της ζωής του Ιησού και μια περισσότερο εδραιωμένη εκτίμηση για τον «πλούτο, τη σοφία και τη γνώση του Θεού»,¹⁶ και τελικά και μια βαθύτερη πίστη.

Τα Ευαγγέλια μας παρέχουν θεμελιώδεις αρχές οι οποίες μπορούν να ενεργήσουν ως καθοδηγητικές γραμμές για να διαäge ο άνθρωπος μια ζωή με περισσότερο νόημα, κάνοντας επιλογές και αποφάσεις βασισμένες στις αιώνιες αλήθειες που έχουν δοθεί από τον Σωτήρα μας. Η γνώση των Ευαγγελίων και των όσων διδάσκουν είναι ζωτικής σημασίας για τη διαβίωση μιας Θεοκεντρικής ζωής, που προσδίδει χαρά τόσο σ' αυτή τη ζωή όσο και στην επόμενη.

Πάντα αγαπούσα τα Ευαγγέλια, όμως με το να τα μελετώ εκτενέστερα τα τελευταία χρόνια, μου έδωσε μια μεγαλύτερη εκτίμηση για το βάθος τους, την ομορφιά τους και τη ζωτικότητα που προσφέρουν. Το να αφιερώνω περισσότερο χρόνο για να τα διαβάζω, έχει εμπλουτίσει τη ζωή μου με αναρίθμητους τρόπους. Έχουν βοηθήσει να δυναμώσει η κατανόηση μου, η πίστη μου και η σύνδεσή μου με τον Θεό.

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η MARIA FONTAINE, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΕΧΕΙ ΛΗΦΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΕΔΩ: [HTTPS://DIRECTORS.TFIONLINE.COM/TAG/JESUSHIS-LIFE-AND-MESSAGE/](https://directors.tfionline.com/tag/jesushis-life-and-message/). ■

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, όταν

όμως έγινα έφηβη, άρχισα να αμφιβάλλω για την πίστη μου καθώς ένοιωθα αγανακτισμένη από τα προβλήματα του κόσμου. Όταν έγινα 18, έτυχε να έχω έναν φίλο ο οποίος είχε δυνατή πίστη. Κάναμε αρκετές συζητήσεις πάνω στην πίστη και ήταν τόσο ειλικρινής που άρχισα να αμφιβάλλω για τις αμφιβολίες μου. Μια μέρα, πήρα τη δική του Καινή Διαθήκη, πήγα σε ένα μεγάλο πάρκο και κάθισα δίπλα σε μια μικρή λίμνη. Άρχισα να την διαβάζω από την πρώτη σελίδα, από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου. Όταν έφθασα στην Επί την Όρους Ομιλία, έμεινα εμβρόντητη! Αυτές ήταν οι αρχές βάσει των οποίων ήθελα να ζω. Δεν τις είχα δει να αναφέρονται τόσο ξεκάθαρα πουθενά αλλού.

Συνέχισα να διαβάζω όλο το απόγευμα, πηγαίνοντας από Ευαγγέλιο σε Ευαγγέλιο. Ήταν σαν να έβλεπα μια ταινία, όπου κάποιος είναι τόσο συγκεντρωμένος και δεν βλέπει τίποτα άλλο γύρω του. Είχα μεταφερθεί στους χωμάτινους δρόμους της Γαλιλαίας, στα χωριά των ψαράδων, στον ναό και ένοιωθα σαν ένας απ' τους μαθητές του Ιησού, με λαχτάρα να ακούσω και να δω τι θα έλεγε και τι θα έκανε Αυτός στη συνέχεια.

Είχε αρχίσει να σουρουπώνει καθώς διάβαζα το τελευταίο κεφάλαιο του Ιωάννη και προσγειώθηκα πάλι στην πραγματικότητα. Επέστρεψα σπίτι μεταμορφωμένη και το μόνο που ήθελα να κάνω ήταν να ανακαλύψω πώς θα μπορούσα να ζήσω αυτά που δίδαξε ο Ιησούς. Λίγους μήνες αργότερα, μου φανέρωσε ποια ήταν η αποστολή στη ζωή μου και από τότε προσπάθη να κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ.

Το να γνωρίσει κάποιος τον Ιησού είναι η μεγαλύτερη ανακάλυψη που θα μπορούσε να κάνει! Κάποιος είχε πει πως με το να διαβάζεις τη Βίβλο είναι σαν να διαβάζεις τη δική σου ιστορία, επειδή είμαστε και εμείς μέρος αυτής της ιστορίας, μιας ιστορίας που εξελίσσεται στη ζωή του καθενός μας. Το καλύτερο μέρος της δε είναι, ότι γνωρίζουμε πως η ιστορία μας έχει και ένα πολύ χαρούμενο τέλος!

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ
ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ BETH JORDAN

ΜΙΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ ΒΑΛΣΑΜΟ

«**ΑΝ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΕΒΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ**, δεν υπάρχει τίποτα που να μην μπορούμε να καταφέρουμε μαζί!»

Θυμάμαι τον πατέρα μου να προσπαθεί να χαμογελάσει και να δείχνει αισιόδοξος καθώς μας έδειχνε ένα βουνό γεμάτο βράχους, περίπου 30 μέτρα από το δρόμο που ταξιδεύαμε. Εγώ ήμουν 13 χρονών τότε και ταξιδεύαμε με τον πατέρα μου και τον μεγαλύτερο αδελφό μου, μέσα απ' τις καυτές και βραχώδεις ερήμους του Μεξικού επιστρέφοντας στις Ηνωμένες Πολιτείες για να φροντίσουμε κάποιες δουλειές.

Οι γονείς μου ήταν πλήρους απασχόλησης σε μια Χριστιανική αποστολή στο Μεξικό και μου άρεσε πάρα πολύ να βρίσκομαι μαζί τους όπου και να πήγαιναν. Η ζωή εκεί ήταν τόσο όμορφη και την απολάμβανα με όλη τη σημασία της λέξεως.

Όμως εκείνη τη φορά, τα

πράγματα δεν πήγαιναν και τόσο καλά. Οι γονείς μου είχαν κάποιες δυσκολίες στον γάμο τους και είχαν αποφασίσει να ζήσουν χωριστά για λίγους μήνες. Η μητέρα μου είχε μετακομίσει πριν από λίγες βδομάδες και εγώ ανησυχούσα και αναρωτιόμουν αν θα ξαναγύριζε.

Στο περισσότερο ταξίδι, μπορούσα να δω ότι ο πατέρας μου ένοιωθε πολύ άσχημα με την όλη κατάσταση. Φαινόταν λυπημένος, ανήσυχος και κουρασμένος. Η ατμόσφαιρα ήταν βαριά με μια αίσθηση βαρυθυμίας και ανασφάλειας. Την ίδια στιγμή και οι τρεις μας αρχίσαμε να νοιώθουμε άρρωστοι με πονοκεφάλους, μάλλον απ' την πολλή ζέση συν την ψυχολογική φόρτιση. Ένοιωθα πως πολύ εύκολα θα μπορούσα να ξεσπάσω σε κλάματα. Αυτό συνεχίστηκε για όλη σχεδόν την ημέρα όταν ξαφνικά, στο μέσο του πουθενά, ο πατέρας μου σταμάτησε το αυτοκίνητο.

Θυμάμαι ακόμα το πρόσωπο του πατέρα μου. Με δυσκολία κράταγε τα δάκρυά του καθώς βγήκε απ' το αυτοκίνητο και μας είπε να τον ακολουθήσουμε. Διστακτικά – όπως κάνουν συνήθως οι έφηβοι – βγήκαμε απ' το αυτοκίνητο. Κάπου 30 μέτρα πιο πέρα υπήρχε ο τεράστιος πέτρινος όγκος ενός βουνού ενώ δεν φαινόταν να υπάρχει κάποιο μονοπάτι που να έβγαζε στην κορυφή του.

Ο ήλιος ένοιωθε καυτός πάνω στα κεφάλια μας, καθώς κοιτούσαμε ψηλά με μισόκλειστα μάτια τους βράχους, και μετά κοιτούσαμε γρήγορα τριγύρω μας να βεβαιωθούμε ότι δεν υπήρχαν τίποτα περιπλανώμενοι κροταλίες ή κογιότ. Καθίσαμε εκεί για λίγο, αναρωτώμενοι για το τι έπρεπε να κάνουμε, όταν ο πατέρας, μας είπε το εξής:

«**Αν μπορέσουμε να ανεβούμε αυτό το βουνό, δεν υπάρχει τίποτα που να μην μπορούμε να καταφέρουμε μαζί!**»

Κατά κάποιο τρόπο καταλάβαμε ότι αυτό θα ήταν το βάλσαμο που θα θεράπευε τον καθένα μας.

Όλως περιέργως, ο αδελφός μου κι εγώ, όσο απαίσιος και αν νιώθαμε, δεν διαφωνήσαμε μαζί του. Ενώ στεκόμουν εκεί ατενίζοντας αυτόν τον πέτρινο όγκο, πραγματικά ένοιωθα την πρόκληση να δοκιμάσω να τον ανέβω. Αν και νιώθαμε κουρασμένοι, άρρωστοι και στενοχωρημένοι, όμως καθώς κοιτούσαμε την κορυφή, ήξερα πως θα νιώθαμε καλά όταν φθάναμε εκεί πάνω, έχοντας κατακτήσει τους βράχους.

Αφήσαμε το φορτηγάκι μας στην άκρη του δρόμου και χωρίς να κοιτάξουμε προς τα πίσω ή να πάρουμε κάτι μαζί μας, αρχίσαμε να ανεβαίνουμε. Μετά από δέκα λεπτά αναρρίχησης, πιάσαμε μικρές κουβεντούλες καθώς προσπερνούσαμε δίπλα από πέτρινους όγκους και απότομες ρωγμές – λέγοντας ένα «Ευχαριστώ πατέρα» ή ένα «Ει καλά τα πήγες!» Αυτό μας έκανε να νιώθουμε καλύτερα και μας βοήθησε να συνεχίσουμε την αναρρίχηση.

Όσο σκέπτομαι ξανά την αναρρίχησης μας εκείνη, ήταν λες και κάθε μας βήμα προς την κορυφή απάλυνε τις πληγές και τους φόβους μας. Σηκώναμε τα χέρια μας γεμάτοι

χαρά και λέγαμε στον Ιησού, «Εσένα εμπιστευόμαστε».

Υπήρχαν τόσα πολλά ανακατεμένα συναισθήματα και ανείπωτα ερωτήματα μες την καρδιά μου. Προσπαθούσα να μείνω δυνατή για χάρη του πατέρα μου και ούτε που είχα αντιληφθεί ότι υπήρχαν τέτοια συναισθήματα και φόβοι μέσα μου. Όμως καθώς ανεβαίναμε όλο και πιο ψηλά, ένοιωθα λες και τα βάρη και οι ανησυχίες γλίστραγαν από πάνω μου και χανόντουσαν πίσω απ' τους τεράστιους ογκόλιθους που προσπερνούσαμε.

Μας πήρε δύο ίσως και τρεις ώρες κάτω απ' τον καυτό ήλιο για να φθάσουμε στην κορυφή. Όμως όταν φθάσαμε εκεί πάνω, ο ήλιος είχε αρχίσει ήδη να δύει δημιουργώντας μια εικόνα απαράμιλλης ομορφιάς, πλημμυρισμένη από κίτρινα και πορτοκαλί χρώματα ενώ παράλληλα φυσούσε και ένα απαλό αεράκι. Είχαμε μείνει άφωνοι, τόσο από την αναρρίχηση όσο και από την πανοραμική ομορφιά που αντικρίζαμε. Γελάσαμε, συζητήσαμε και νιώσαμε μέσα μας την αγάπη του υπέροχου Δημιουργού μας. Ξεχάσαμε τις στεναχώριες μας και τα χαμόγελα επέστρεψαν στα πρόσωπά μας. Όσο εξουθενωμένοι και να ήμασταν, θυμάμαι ότι

νοιώθαμε τόσο ζωντανό και τόσο ελεύθερο.

Κατεβήκαμε απ' το βουνό νιώθοντας αλλαγμένοι και ανανεωμένοι και ήξερα μέσα μου ότι όλα θα πήγαιναν καλά. Και πήγαν καλά και οι γονείς μου τελικά ξεδιάλυναν τις διαφορές τους και η μητέρα μου ξαναγύρισε. Ο Θεός μας είχε αγγίξει μέσα απ' την ομορφιά της δημιουργίας Του και την απλή απεικόνιση μιας αναρρίχησης πάνω σε ένα βουνό. Μας έδειξε πως δεν υπήρχε εμπόδιο που να μην μπορούσαμε να ξεπεράσουμε ενώ συγχρόνως μας διαβεβαίωνε για την αγάπη Του και την παρουσία Του.

Εδώ είναι δύο λόγοι που ποτέ δεν θα ξεχάσω εκείνη την αναρρίχηση:

Ο πρώτος είναι για το πόσο καθαρά ένοιωσα την παρουσία του Ιησού. Καθώς στάθηκα πάνω στην κορυφή εκείνου του πέτρινου βουνού, ένοιωσα εντυχιμένη, ασφαλής και γεμάτη αγάπη, όταν όλα μου τα προηγούμενα συναισθήματα με έκαναν να νιώθω εντελώς το *αντίθετο*. Αυτό ήταν αφύσικο και εξωπραγματικό.

Ο δεύτερος λόγος ήταν, ότι μου έγινε κατανοητό το γεγονός ότι εγώ η ίδια δεν χρειαζόταν να «θεραπεύσω» τον εαυτό μου. Δεν χρειαζόταν να παλέψω για να υπερβώ τα συναισθηματά μου. Δεν χρειαζόταν να κουραστώ για να το κάνω αυτό. Δεν έπεσα στα γόνατά μου γεμάτη αγωνία και απόγνωση. Το μόνο που έκανα, ήταν να χαλαρώσω και να αφήσω τον Ιησού να μου μιλήσει σιωπηλά, μέσα από τον άνεμο και τα βουνά και μέσα από εκείνο το αίσθημα χαράς όταν εμείς φθάσαμε στην κορυφή. Ήταν λες και βρέθηκα μέσα στη δική Του δυνατή αγκαλιά με την πίστη ότι Αυτός θα με προστάτευε.

Η BETH JORDAN ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΙΔΡΥΤΕΣ ΤΟΥ PLACE FOR CHANGE, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΖΕΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΕ ΧΩΡΕΣ ΟΠΩΣ Η ΙΝΔΙΑ, ΤΟ ΝΕΠΑΛ ΚΑΙ Η ΤΑΪΛΑΝΔΗ. ■

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΜΑΣ ΟΜΑΔΑ ΣΥΧΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ένα δυναμικό σκετς βασισμένο σε έναν μονόλογο από το έργο του Σαίξπηρ 'Όπως Σας Αρέσει', όπου συνοψίζει τις εποχές της ζωής μας σε επτά στάδια: Το μωρό που κλαίει, το διστακτικό σκολιαρούδι, ο πειστικός εραστής, ο τραχύς στρατιώτης, ο σοφός δικαστής, ο ηλικιωμένος και τελικά ο θάνατος.

Ο Σαίξπηρ το τελειώνει κάπου εκεί, όμως η Βίβλος υπόσχεται άλλη μια εποχή της ζωής: Το αιώνιο μετέπειτα. Έτσι αντί να τελειώνουμε την ιστορία με «απλή λήθη», όπως κάνει ο Μπάρντ, εμάς μας αρέσει να το τελειώνουμε με τον πρωταγωνιστή μας να ξυπνά στον ουρανό – και αυτό είναι πράγματι ένα ευτυχημένο τέλος.

Αυτό το έργο με έχει κάνει να σκέφτομαι τις εποχές της ζωής που περνώ εγώ ο ίδιος. Ζούμε μέσα από τόσους πολλούς κύκλους και εποχές, είτε μεγάλες είτε μικρές και καθώς εργαζόμαστε πάνω στα διάφορα προγράμματά μας, με βοηθάει κάπου – κάπου να αποτραβιέμαι κάπως και να παρατηρώ πως εξελίσσονται οι εποχές. Κατ' αυτό τον τρόπο, μπορούμε να γνωρίζουμε που βρισκόμαστε στον κύκλο της αλλαγής και της ανάπτυξης και τι να προσμένουμε στη συνέχεια. Για παράδειγμα, αν περνάτε κάποιες δύσκολες καταστάσεις, μπορείτε να αποκομίσετε ελπίδα με το να αντιληφθείτε ότι βρίσκεστε μέσα σε έναν «χειμώνα» και ότι η άνοιξη θα σας επισκεφτεί φέρνοντάς σας νέα ζωή.

Στα ταξίδια μου, έχω παρατηρήσει πως οι χώρες που έχουν μικρές μεταβολές στις εποχές τους, έχουν και μια εντελώς διαφορετική χλωρίδα και ενέργεια από ότι οι χώρες των οποίων οι εποχές είναι πιο διακριτές.

Πρόσφατα είχα πάει για έναν περίπατο στα βουνά της Ρουμανίας και έμεινα έκπληκτος από το πόσο πάλλουσα ήταν η ζωή εκεί. Φανταχτερά αγριολούλουδα ξεφύτρωναν παντού – το καθένα τους καλυμμένο με μέλισσες και άλλα έντομα που έφερναν την επικονίαση και που διαβεβαίωναν ότι άλλη μια γενιά από λουλούδια θα εμφανιζόταν. Οι πρασινάδες ανταγωνίζονταν για τη λιακάδα σε κάθε διαθέσιμο κομμάτι γης ενώ ακόμα και οι λακκούβες με νερό ήταν γεμάτες βατραχάκια, ακρίδες τους νερού και από κάθε είδους μυριάδες, μικροσκοπικά και περίεργα έντομα.

Δείχνει λες και γνωρίζουν ότι ο καιρός τους είναι σύντομος και ότι σύντομα οι κρύες θερμοκρασίες θα ξαναρίξουν ένα βαθύ πέπλο ύπνου σε όλη τη γη. Αυτό φαίνεται να επηρεάζει και τους ανθρώπους επίσης, όπως για παράδειγμα οι άνθρωποι που ζούνε σε τροπικές χώρες

ΟΙ ΕΠΟΧΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΧΕΣ ΗΣ

Υπάρχει χρόνος για καθετί και καιρός για κάθε πράγμα κάτω από τον ουρανό. — *Εκκλησιαστής 3:1*

Όλοι μας γνωρίζουμε πως αν όλες οι εποχές ήταν ίδιες, δεν θα υπήρχε καθόλου ανάπτυξη. Γνωρίζουμε πως χωρίς χειμώνα δεν θα υπήρχε καμία άνοιξη. Γνωρίζουμε πως χωρίς παγωνιά δεν θα υπήρχαν βολβοί και χωρίς τους μουσώνες δεν θα υπήρχε σοδειά από ρύζι. Κατά τον ίδιο τρόπο, γνωρίζουμε επίσης πως χωρίς θλίψη δεν θα υπήρχε καμία χαρά. Χωρίς πόνο δεν θα υπήρχε καμία θεραπεία. Εκεί ακριβώς νομίζω ότι υπεισέρχεται και η ομορφιά. Υπεισέρχεται μέσα από τον καρπό των εποχών. Πράγματι ο Θεός έχει κάνει το καθετί όμορφο στον καιρό του. — *Naomi Reed (γεννημένη το 1968)*

τείνουν να είναι λίγο πιο χαλαροί στον τρόπο που ζούνε και να μην εργάζονται και τόσο πολύ, όμως το ίδιο δείχνει να κάνει και η φύση. Η ζωή φαίνεται να κυλάει αργά – σε αντίθεση με την ύπωση και το μετέπειτα ξέσπασμά της.

Εφαρμόζοντας μια κατανόηση των εποχικών αλλαγών στην εργασία μας μπορεί να μας βοηθήσει να ξέρουμε τι να προσμένουμε στη συνέχεια. Η *Τέχνη του Πολέμου*, ένα αρχαίο Κινέζικο κείμενο από τον στρατιωτικό ειδικό τακτικής Sun Tzu, δίνει μια περιληψη για το πώς λαμβάνουν χώρα οι αλλαγές και οι καινοτομίες στις κοινωνίες, τις επιχειρήσεις, τα έθνη και τους ανθρώπους.

Παρουσιάζει τις φάσεις στην ανάπτυξη μιας ιδέας, ενός εγχειρήματος, μιας καινοτομίας, ενός οργανισμού ή έθνους, σαν πέντε βαθμίδες ή «εποχές»: Μέταλλο, νερό, ξύλο, φωτιά και γη.

Στην αρχή στη φάση του μετάλλου, υπάρχει κάποια δυσαρέσκεια. Η ανάγκη για αλλαγή είναι προφανής, όμως κάποιος πρέπει να κάνει το πρώτο βήμα.

Στην επόμενη φάση του νερού, η φαντασία γίνεται πράξη. Παίζουμε με τις πιθανότητες και προσπαθούμε να απεικονίσουμε πώς θα μας φαινόταν το ιδανικό μέλλον. Συζητάμε και ανταλλάσσουμε ιδέες μέχρι να ανακαλύψουμε ποια είναι η καλύτερη ή οι καλύτερες.

Στη βαθμίδα του ξύλου, πήραμε μια ιδέα για να την εφαρμόσουμε και αρχίζουμε να συγκεντρώνουμε τους πόρους μας. Φτιάχνουμε μια ομάδα και κάνουμε ένα σχέδιο. Σε αυτή τη βαθμίδα, η προσπάθεια συχνά δείχνει να επισκιάζει τα αποτελέσματα.

Όταν εισερχόμαστε στη φάση της φωτιάς, η καινοτομία μας ή το εγχείρημά μας αρχίζουν να προωθούνται δυναμικά και εμείς αρχίζουμε να ζεσταινόμαστε. Πρέπει

να διατηρήσουμε τη θερμότητα και να κάνουμε και άλλους να ενδιαφερθούν – να μεταδώσουμε τη φωτιά και στους άλλους επίσης.

Η γη είναι η τελευταία φάση πριν ο κύκλος επαναληφτεί. Αφότου το εγχείρημά μας λειτουργήσει, πρέπει να το κάνουμε να διατηρηθεί και να διαβεβαιωθούμε για μια μακροχρόνια ανάπτυξη χωρίς να ξεμεινουμε από ισχύ. Πρέπει να πολεμήσουμε τη φθορά με περισσότερη καινοτομία ή άλλως θα αρχίσουμε να χάνουμε το έδαφος που κερδίσαμε.

Ο καθένας μας πιθανόν να βρίσκεται σε διαφορετική εποχή ή βαθμίδα και αυτό είναι υγιές. Η δυσαρέσκεια μπορεί να βοηθήσει στο να ανακαλυφθούν νέες κατευθύνσεις για ανάπτυξη. Πάντα χρειάζονται το νερό και οι νέες ιδέες ώστε να συνεχιστεί η βελτίωση. Το ξύλο χρειάζεται για δόμηση και για να γίνουν πράξη οι ιδέες μας. Η φωτιά είναι ένα σημάδι ότι οι άνθρωποι κάνουν κάτι και παράγουν θερμότητα και φως. Η γη χρειάζεται για σταθερότητα και για να οικοδομήσει τείχη άμυνας ενάντια σε πιθανές υπαναχωρήσεις και αντιξοότητες. Όταν όλα αυτά είναι παρόντα, βρίσκουμε τους εαυτούς μας σε ένα ιδανικό μέρος για να ευδοκιμήσουμε και να καρποφορήσουμε.

Ο Ιησούς είναι ο Καλός Ποιμένας μας και Αυτός ξέρει που βρίσκονται τα βουνίσια ρυάκια και πώς να αποφύγουμε τις παγίδες. Αν ακολουθήσουμε, Αυτός θα μας οδηγήσει σε καταπράσινα λιβάδια και θα μας βοηθήσει να μεγαλώσουμε και να ευδοκιμήσουμε ανεξάρτητα από τον καιρό ή την εποχή που βρισκόμαστε.

Ο CURTIS PETER VAN GORDER ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ¹ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΘΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ
MARIE ALVERO

ΜΟΥ ΑΡΕΣΣΕΙ Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ και επίσης μου αρέσει και το φαγητό! Το να μαγειρεύω ένα υπέροχο γεύμα με κάνει να νοιώθω αφάνταστη εκπλήρωση και ευτυχία και συχνά διαβάζω βιβλία με συνταγές λες και είναι νουβέλες. Έτσι, γνωρίζοντας πόσο παθιασμένη είμαι με το φαγητό και τη γυμναστική και βλέποντας όλα τα βίντεο με ασκήσεις και καταπληκτικές συνταγές που μοιράζομαι στα κοινωνικά μέσα, πιθανόν να φαντάζεστε ότι είμαι μια σούπερ γυμνασμένη κοπέλα που τρώει μόνο τα καλύτερα φαγητά.

Κάποιος που έκανε ένα τέτοιο σχόλιο στη σελίδα μου στο Facebook τις προάλλες, με έκανε να σκεφτώ πως μερικά από τα πράγματα για τα οποία είμαι παθιασμένη δεν συμφωνούν στην πραγματικότητα με την

καθημερινή μου ζωή. Η αλήθεια να λέγεται, νοιώθω τυχερή αν μπορέσω να γυμναστώ για 20 λεπτά, τέσσερις φορές την εβδομάδα και να μαγειρέψω κάτι υπέροχο μια φορά την εβδομάδα.

Αναρωτιέμαι αν και άλλα πράγματα που μου αρέσουν, αντιπροσωπεύονται το ίδιο φτωχικά στη ζωή μου. Για παράδειγμα, αν με συναντούσατε κάπου, θα μπορούσατε να πείτε με σιγουριά ότι είμαι παθιασμένη για τον Ιησού; Είναι προφανές; Τον γνωρίζω τόσο καλά ώστε Αυτός να αντικατοπτρίζεται στην ίδια μου τη ζωή με κάποιο έκδηλο τρόπο;

Θέλω η σχέση μου με τον Ιησού να είναι ένα εμφαντικό χαρακτηριστικό στη ζωή μου, όχι απλά άλλη μια βιογραφική σημείωση. Δεν έχω ατελειώτο χρόνο καθημερινά για να διαβάζω τον

Έχω μια ζωή και μια ευκαιρία να της δώσω αξία για κάτι. Η πίστη μου απαιτεί να κάνω οτιδήποτε μπορώ, οπουδήποτε είμαι, οποτεδήποτε μπορώ, για όσο μπορώ, με οτιδήποτε έχω, για να προσπαθήσω να κάνω τη διαφορά. — Τζίμι Κάρτερ (γεννημένος το 1924)

Λόγο του Θεού, να προσεύχομαι και να Τον εξυμνώ. Όμως τον χρόνο που έχω, θέλω να τον χρησιμοποιώ σωστά.

Με λίγα λόγια, αυτό που θέλω να κάνω είναι να χρησιμοποιώ τον χρόνο που έχω, παραγωγικά! Αν έχω μόνο 20 λεπτά για γυμναστική, θα το κάνω με όλο μου το είναι. Τις μέρες που μπορώ να μαγειρέψω και μπορώ να δημιουργήσω, θα βάλω όλες μου τις δεξιότητες στο μαγείρεμα. Και τον χρόνο που αφιερώνω στο να αναπτύσω τη σχέση μου με τον Ιησού, θα σιγουρευτώ ότι το κάνω ολόκαρδα. Ο Λόγος Του θα είναι ο θησαυρός μου και εγώ θα συνεχίσω να επιζητώ την αλήθεια Του.

Αυτά για τα οποία είμαι παθιασμένη, μπορεί να μην με απασχολούν καθημερινά, όμως θα είναι ένα μεγάλο μέρος αυτού που με καθορίζει και δίνει σκοπό στη ζωή μου.

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ELSA SICHROVSKY

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΞΑΜΗΝΟ σαν πρωτοετής φοιτήτρια στο κολλέγιο, μερικοί Χριστιανοί συμφοιτητές μου και εγώ αρχίσαμε να νοιώθουμε κάπως ανήσυχα, επειδή η πίστη μας παραμεριζόταν κάπως, λόγω των πολλών εργασιών, φίλων, συναντήσεων και χόμπι που είχαμε. Όμως δεν θέλαμε η πίστη μας να είναι κάτι με το οποίο ασχολούμασταν για λίγη ώρα το Σαββατοκύριακο και μετά να την βάζουμε ξανά στην άκρη ενώ ξαναμπαίναμε στο γρήγορο και γεμάτο ενθουσιασμό ρυθμό της κολεγιακής ζωής τη Δευτέρα. Το πρόβλημα γινόταν ακόμα πιο περίπλοκο από το γεγονός ότι μερικοί από εμάς ζούσαμε μακριά από τις εκκλησίες μας και τις συναθροίσεις που ήμασταν συνηθισμένοι, ενώ άλλοι ζούσαν με συγγενείς που δεν ήταν θρησκευόμενοι.

Κάποιος είχε την ιδέα να μαζευόμαστε δύο φορές την εβδομάδα για μεσημεριανό ώστε να προσευχόμαστε και να ανταλλάσουμε απόψεις όσον αφορούσε τη ζωή της πίστης μας. Φάνηκε σαν ένα πολύ μικρό βήμα και αν κι εγώ συμφώνησα να το δοκιμάσουμε, αμφέβαλλα αν θα μας βοηθούσε στην πραγματικότητα ώστε ο Ιησούς να γίνει ένα μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας. Έτσι αποφασίσαμε να συναντιόμαστε κάθε Δευτέρα και Τετάρτη.

Συνήθως αρχίζαμε με μερικά τραγούδια. Κατόπιν κάποιος θα

μοιραζόταν κάτι το πνευματικό που μάθαινε, ενώ και άλλοι θα συζητούσαν για απαντήσεις σε προσευχές ή κάτι το ξεχωριστό που συνέβη στη ζωή τους λόγω της αγάπης του Θεού. Άλλες φορές, συζητούσαμε για τρόπους να προσθέσουμε περισσότερο χρόνο για προσευχή και μελέτη της Βίβλου στην ανακατωσούρα της κολεγιακής ζωής ή πώς να πιάνουμε συζήτηση με τους φίλους μας και να τους μιλάμε για τον Ιησού. Κατόπιν, ανταλλάσσαμε αιτήματα για προσευχή, που περιείχαν μελλοντικά διαγωνίσματα, οικογενειακές σχέσεις θα αποφάσεις για τι είδους καριέρα θα ακολουθούσαμε. Εκείνες τις φορές που συζητούσαμε για τον Ιησού και τη δική Του συνδρομή στα ημερήσια θέματα και τις έγνοιες μας, μου θύμιζαν πόσο πολύ ήθελε ο Ιησούς να είναι ενεργά παρών στη ζωή μου και με ενέπνευσε να επενδύω περισσότερο χρόνο στην ενδυνάμωση της προσωπικής μου σχέσης μαζί Του.

Πριν αρχίσουμε αυτές τις μεσημεριανές μας συναντήσεις, η φιλία μας ήταν κυρίως επικεντρωμένη στις σπουδές μας και τις δραστηριότητες της τάξης, όμως καθώς συνεχίσαμε να συναντιόμαστε μαζί, σφρηλατήσαμε βαθύτερα δεσμά μεταξύ μας, λόγω της κοινής μας πίστης. Αντί να νοιώθουμε απομονωμένοι και κάπως παράξενα λόγω των πιστεύω μας, ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον επειδή ήμασταν σαν μια ομάδα με έναν κοινό στόχο: «Να τρέχουμε με υπομονή

τον αγώνα που είναι μπροστά μας». Επιπροσθέτως, γνωρίζοντας ότι είχαμε φίλους που κι αυτοί επίσης εκτιμούσαν τις πνευματικές αλήθειες, αυτό δημιούργησε μια θετική, παρακινητική ατμόσφαιρα που μας ενέπνεε να εξευρίσκουμε τρόπους να αναζωογονούμε το πνεύμα μας στη διάρκεια της καθημερινής ρουτίνας – με το να ακούμε ηχητικά αποσπάσματα της Βίβλου ενώ έπρεπε να αλλάξουμε αίθουσα διδασκαλίας και με το να διαβάζουμε εμπνευστικά κείμενα και διάφορα άλλα.

Εκείνες οι χαρούμενες αναμνήσεις από τις συναθροίσεις μας εκείνες για προσευχή, είναι ένας θησαυρός από αναμνήσεις, επειδή εκεί έμαθα ότι πάντα υπάρχει ο τρόπος να συμπεριλαβάνω τον Ιησού στη ζωή μου, όσο πολυάσχολη και αν είμαι ή όσο φορτωμένο και να είναι το πρόγραμμά μου. Το να επιδιώκω να κάνω παρέα με άλλους ομοϊδεάτες, δυναμώνει τη δέσμευσή μου να είμαι ένας μαθητής του Ιησού. Όσο περισσότερο βιώνω την εφαρμογή των δικών Του αρχών στους καθημερινούς αγώνες μου και παρατηρώ τους υπέροχους τρόπους που εργάζεται και στη ζωή άλλων πιστών, τόσο λιγότερο τείνω να περιορίζω τον Ιησού σε ένα Σαββατοκύριακο μόνο.

Η ELSA SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ CHRIS MIZRANY

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ ΣΥΝΑΜΜΑΓΩΝ του Θεού 24/7/365

ΑΝ ΚΙ ΕΣΕΙΣ, ΣΑΝ ΚΙ ΕΜΕΝΑ,

πήγατε σε κάποιο κατάσταση μόνο για να ανακαλύψετε ότι είχατε λαθέψει τις ώρες που αναφέρονταν στην πινακίδα για το πότε ανοίγει και κλείνει και τώρα εσείς στέκεστε εκεί κοιτάζοντας με απογοήτευση τις κλειδωμένες πόρτες του, τότε αυτό το άρθρο είναι και για σας.

Δεν μου έρχονται συχνά θεόσταλτες αποκαλύψεις, όμως αυτή ήταν σίγουρα μια. Καθώς προσπάθησα να κατανοήσω πώς μου ξέφυγε το ωράριο κλεισίματος του καταστήματος (για να δικαιολογηθώ κάπως), μου ήλθε ξαφνικά η παρακάτω σκέψη.

Τι θα γινόταν αν ο κι ο Θεός είχε κάποιο ωράριο και επειδή έχει την δυνατότητα, έκλεινε και Αυτός νωρίς; Μπορείτε να φανταστείτε κάτι τέτοιο;

«Συγγνώμη, αλλά λείπω από το γραφείο. Θα ασχοληθώ με το αίτημά σας μόλις γυρίσω».

«Ο αριθμός που πληκτρολογήσατε δεν είναι διαθέσιμος προς το παρόν. Παρακαλώ δοκιμάστε αργότερα».

Ή ακόμα και το «Παρακαλώ πιέστε 1 για να κλείσετε ραντεβού».

Ίσως να χασκογελάμε λιγάκι με αυτή την νοητική εικόνα του Θεού να παραθερίζει κάπου, όμως στην ουσία το θέμα είναι πιο σοβαρό. Καθώς αναρωτιόμουν για αυτό, ρώτησα τον εαυτό μου, *Θα μπορούσα να τα καταφέρω έστω και για μια μέρα χωρίς τον Θεό; Ίσως και για μέρος της ημέρας; Δεν χρειάστηκε πολύ για να αντιληφθώ ότι δεν θα τολμούσα να το δοκιμάσω.*

Η υπέροχη αλήθεια όσον αφορά τον Θεό τον Πατέρα, τον Ιησού τον Υίο και το Άγιο Πνεύμα είναι, πως για όλους εμάς που πιστεύουμε, έχουμε πλήρη πρόσβαση, 24/7/365, σε όλη τους τη βοήθεια, δύναμη, σοφία και

Το πιο σημαντικό μάθημα που έχω μάθει είναι να εμπιστεύομαι τον Θεό σε κάθε περίπτωση. Πολλές φορές περνάμε διάφορες δοκιμασίες και το να ακολουθάμε το σχέδιο του Θεού φαίνεται σαν να μην βγάζει κανένα απολύτως νόημα. Ο Θεός όμως έχει πάντα τον έλεγχο και ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει. — *Allyson Felix* (γεννημένη το 1985)

αγάπη. Ποτέ δεν θα βρούμε ένα σημείωμα να λέει «Θα γυρίσω σε 10 λεπτά» πάνω στην πόρτα του γραφείου του Θεού. Ο Ιησούς ποτέ δεν απορρίπτει τα τηλεφωνήματά μας και το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν λέει, «Θα σας απαντήσω αύριο».

Στην ουσία, η πινακίδα του «είμαστε ανοικτά» του Θεού λέει κάπως έτσι:

«Βρίσκομαι εδώ για σένα πάντοτε. Ακόμα κι αν κάθε άλλη πόρτα είναι κλειστή για σένα, Εγώ δεν πάω πουθενά».¹

«Θυμάσαι εκείνη την φορά που είχες χάσει κάθε ελπίδα και Εγώ σε δίδωσα; Λοιπόν μπορώ να το κάνω ξανά. Απλά έχε Μου εμπιστοσύνη».²

«Σεβάσου τους νόμους Μου και θα έχεις απολύτως οτιδήποτε είναι καλό για σένα».³

Έτσι λοιπόν ας μην φερόμαστε στον Θεό λες και είναι η τελευταία μας επιλογή, μια στην οποία καταφεύγουμε μόνο αν τα «συνηθισμένα πράγματα» δεν πάνε καλά. Ας Τον επισκεπτόμαστε πρώτο το πρωί και τελευταίο το βράδυ και όλες τις ώρες της ημέρας ενδιάμεσα. Κάθε ώρα, κάθε μέρα, η πόρτα Του είναι πάντα ανοικτή.

Ο CHRIS MIZRANY ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ HELPING HAND ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

1. βλ. Ματθαίου 28:20

2. βλ. Β' Κορινθίου 1:10

3. βλ. Α' Ιωάννη 3:22

ΑΠΟ ΤΟΝ UDAY PAUL

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

ΘΥΜΑΜΑΙ ΑΚΟΜΑ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΜΕΡΑ. Ήταν στις αρχές της δεκαετίας του '80 όταν ήμουν έφηβος. Βρισκόμουν με τους γονείς μου στο αυτοκίνητό μας και καθόμουν στο πίσω μέρος, όταν κάποιος στο φανάρι έδωσε στους γονείς μου κάτι όμορφα πόστερ για να τα διαβάσουμε. Αυτοί τα έδωσαν σε μένα και λίγο πιο μετά σταματήσαμε κάπου όπου οι γονείς μου είχαν να κάνουν κάποια δουλειά και με άφησαν μόνο μου στο αυτοκίνητο για λίγο. Καθώς δεν είχα τίποτα άλλο να κάνω, πήρα τα πόστερ και τους έριξα μια ματιά. Είχαν μια εικόνα στην μπροστινή σελίδα και ένα μήνυμα στο πίσω μέρος που αναφερόταν στη σωτηρία και το δώρο της αιώνιας ζωής του Ιησού.

Έχοντας μεγαλώσει σε Ινδουιστική οικογένεια, ήμουν εξοικειωμένος με πνευματικά και θρησκευτικά ζητήματα. Είχα τους θεούς της προτίμησής μου

στο Ινδουιστικό πάνθεον από θεούς στους οποίους μου άρεσε να προσεύχομαι και επίσης ενδιαφερόμουν και σε άλλες θρησκείες, όπως τον Βουδισμό και το Ισλάμ. Εντούτοις, η Χριστιανική αντίληψη για τη σωτηρία ως ένα δώρο ήταν κάτι το πρωτόγνωρο για μένα.

Το κείμενο στο πίσω μέρος των πόστερ ολοκληρωνόταν με μια προσευχή για να προσκαλέσει κάποιος τον Ιησού στην καρδιά του. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως κάτι τόσο μεγαλειώδες όπως η σωτηρία θα μπορούσε να αποκτηθεί τόσο εύκολα, όμως σκέφτηκα πως δεν θα πείραζε να δοκιμάζα. Αφού έκανα την προσευχή, ένοιωσα μια βαθειά γαλήνη μέσα μου και ο κάθε μου σκεπτικισμός και αμφιβολία χάθηκαν.

Εκείνη η αξιομνημόνευτη μέρα ήταν το ξεκίνημα της μεγαλύτερης περιπέτειας στη ζωή μου. Ήταν η πρώτη μου γνωριμία με τον Θεό που δημιούργησε αυτό τον εκπληκτικό

Αν δεν έχετε γνωρίσει τον Ιησού ακόμα, μπορείτε να αρχίσετε με μια απλή προσευχή:

Αγαπημένε μου Ιησού, Σε παρακαλώ έλα στην καρδιά μου και δώσε μου το δώρο της σωτηρίας Σου. Συγχώρεσέ με για τα σφάλματα που έκανα και βοήθησέ με να Σε γνωρίσω καλύτερα και να παραμείνω δίπλα σε Σένα. Αμήν.

κόσμο και το καθετί μέσα σ' αυτόν.

Υπήρξαν φορές που ήμουν πεισματάρης και δεν ήθελα να παραδεχθώ την παρουσία Του και επίσης δύσκολες στιγμές όταν δεν ένοιωθα την παρουσία Του και την παρηγοριά Του όσο θα ήθελα. Όμως μέσα από το καθετί, Αυτός βρισκόταν πάντα δίπλα μου και με ευλογούσε με τη δική Του ανιδιοτελή αγάπη. Η Βίβλος αναφέρει πως «περπατάμε με βάση την πίστη κι όχι με βάση τα όσα βλέπουμε».¹ Το οδοιπορικό του Χριστιανού είναι αυτό της πίστης σε έναν πανίσχυρο και κυρίαρχο Θεό που μας αγαπά και θέλει να δώσει νόημα και σκοπό στη ζωή μας. Σε όλα μου τα χρόνια σαν Χριστιανός, ο Ιησούς μου το απέδειξε αυτό ξανά και ξανά. Αυτός ήταν και είναι ο καλύτερος και ο πιο στενός μου φίλος.

Ο UDAY PAUL ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΜΠΑΝΓΚΑΛΟΡ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ. ■

1. Β' Κορινθίους 5:7

A decorative border at the top of the page featuring several heart shapes of various sizes and shades of red and orange, set against a dark blue background with a subtle wood grain texture.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΣ

Η αγάπη Μου είναι ανιδιοτελής. Αγαπώ με αμεροληψία. Αγαπώ τον αναξιαγάπητο και εκείνον που είναι δύσκολο να αγαπηθεί. Αγαπώ τον στεναχωρημένο και τον μοναχικό. Αγαπώ εκείνους που αγωνίζονται και εκείνους που νοιώθουν χαμένοι και σε σύγχυση. Η αγάπη Μου είναι διαρκής, υπομονετική και ακλόνητη. Δεν γνωρίζει όρια και δεν έχει σταματημό. Η αγάπη Μου θα πάει οπουδήποτε για να φέρει μια χαμένη, μοναχική και πληγωμένη ψυχή στη νίκη.

Και βέβαια έχεις αδυναμίες και ελλείψεις, όμως αυτές δεν ελαττώνουν την αγάπη Μου για σένα. Ανεξάρτητα από την κατάσταση που βρίσκεσαι, Εγώ σε αγαπώ. Η αγάπη μου δεν εξαρτάται από τις δικές σου επιτυχίες. Μην σκεφτείς ούτε μια στιγμή ότι σε αγαπώ λιγότερο επειδή δεν είσαι όλα όσα θα ήθελες να είσαι ή ότι νομίζεις ότι πρέπει να είσαι. Όταν σε κοιτάζω, βλέπω τη δική Μου δημιουργία, αυτήν που αγαπώ και σε αγαπώ όπως ακριβώς σε έπλασα.

A decorative border at the bottom of the page featuring several heart shapes of various sizes and shades of red and orange, set against a dark blue background with a subtle wood grain texture.